

gaa den Vej, Dr. Rink var inde paa i sin Tid, da de permanente Kommissioner sad, nemlig at bede forskellige kyndige Mænd paa dette Omraade om at være mig behjælpelig med at overveje de Forslag, der alt nu ligge fremme, og de Forslag, som det kunde være rigtigt at tage op i en nærmere Fremtid. Jeg har det Indtryk i al Almindelighed af dette Spørgsmaal, at det vil være rigtigt, at der skabes en saadan Adskillelse mellem Administration og Handel, at man sikrer sig, at den grønlandske Befolkning har Organer, gennem hvilke den frit kan lade sine Ansøkelser om disse Forhold komme til Orde. Men med Hensyn til, hvilke Spørgsmaal det i øvrigt vilde være rigtigt at tage fat paa for at fremme den grønlandske Befolknings Vel, maa jeg altsaa forbeholde nærmere Overvejelser. Det er selvfølgelig ogsaa min Mening — hvad der var Hovedsynspunktet, ud fra hvilket den ærede Ordfører vilde have hele Sagen betragtet —, at det er den danske Stats Pligt at bidrage det bedst mulige til Udviklingen af den grønlandske Befolkning, saavel kulturelt som materielt, og at sætte den i Stand til i Tidernes Løb at staa paa egne Ben i alle dens Forhold, alt som dens Udvikling naturlig maatte tillade det.

Lange: Der findes blandt Ændringsforslagene under Indenrigsministeriets Budget 3, som jeg skal tillade mig at dvæle et Øjeblik ved. Det er for det første Nr. 28, der er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister og tiltraadt af Udvalget og vedrører en Bevilling til den tekniske Skoles Bygning i Ørsted. Jeg takker den højtærede Indenrigsminister saavel som Finansudvalget for denne Bevilling.

Det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 158. Med Hensyn til dette er Enigheden vel ikke saa stor, idet jeg ved, at der er adskillige, som mene, at disse Udstillinger ikke gøre den Nytte, som det antages fra forskellig Side. Men jeg tror dog vistnok at turde sige, at største Delen af vort Lands Beboere har en Forstaaelse af, at disse Udstillinger, som specielt afholdes for de enkelte Landsdele, have Betydning i Retning af at vække Kappelstrid mellem de industridrivende indenfor de forskellige Fag. Jeg tillader mig derfor ogsaa, som sagt, at takke for den foreslaaede Bevilling.

Det tredje Forslag er det under Nr. 29, der vedrører en Forhøjelse af Bevillingen til Rejseunderstøttelser for unge Han-

delsmænd fra 10,000 Kr. til 20,000 Kr. Jeg kan kun udtale min allerstørste Glæde derover, fordi de Herrer ikke skulle tro, at det, jeg vil udtale bag efter, skal være dikteret af Jalousi overfor det Tilskud, der er tænkt givet her. Jeg udtaler den største Glæde derover og mener, at det er en Bevilling, der er paa sin rette Plads.

Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at fremdrage et Par Spørgsmaal, nemlig Bevillingen under § 19 A. II. A. d. paa 8,000 Kr. til Understøttelse til Rejser i Udlandet for ubemidlede Haandværkere og ligestillede og Bevillingen under e. sammesteds paa 10,000 Kr. til Studierejser i Ind- og Udland for Haandværksmestre, industridrivende og andre dermed ligestillede. Det Svar, jeg fik fra den daværende højtærede Indenrigsminister, var af den Beskaffenhed, at jeg troede at turde skimte, at der inden Finanslovens 2den Behandling vilde blive foreslaaet en Forhøjelse paa dette Punkt. Thi hvad der taler for at forhøje Bevillingen paa 10,000 Kr. til Rejseunderstøttelse til unge Handelsmænd, gælder i ikke mindre Grad med Hensyn til Haandværk og Industri. Naar det, som jeg sagde ved 1ste Behandling, vides, at der til den store Industristand, for Mestre og Svende, som udgøre en saa stor Del af vort Lands Befolkning, kan bevilges et Beløb paa tilsammen 18,000 Kr. til Rejser i Indland og Udland, tror jeg ikke, at der er en eneste, som ikke vil erkende, at det er et overordentlig lille Beløb; thi det er ikke Halvdelen af dem, der ansøge, der kunne faa det lille Tilskud. De Tilskud, der gives, ere nemlig højst 200 Kr., men de fleste ere paa mellem 40 og 50 Kr. Jeg tror ikke, der er nogen, der mener, at det er et Beløb, der svarer til den Nytte, de unge Haandværksmestre og Haandværkere kunne have af at komme ud og se, hvorledes Industrien udvikler sig ikke alene i Indlandet, men ogsaa i Udlandet, ikke alene indenfor de store Virksomheder, men ogsaa indenfor de smaa.

Jeg tillader mig derfor at henstille til det højtærede Finansudvalg og den højtærede Indenrigsminister, om der ikke maatte findes Anledning til til 3die Behandling at give en Forhøjelse paa disse 2 Konti. Det vil vække Tilfredshed indenfor mange smaa Haandværksmestres Hjem og indenfor mange ubemidlede Haandværkssvendés Kreds, naar de vide, at der kan blive nogle flere delagtige i det Gode, som det er at komme ud og se sig om og lære noget. Det er den eneste Maade,